

AMOR ANTIC

En Benet vol que anem junts
fins a la barca, fins a la barca.
Diu que allà hi té un secret
que ha de lliurar-me, que ha de lliurar-me.

Però jo tinc el xai al foc
i la roba per estendre
ai, Benet, no hi puc anar
ja ens veurem més tard al vespre.

Però el pesat torna a insistir,
que ha de ser ara, que ha de ser ara.
És que sembla un nen petit
i jo sa mare, i jo sa mare.

I no entenc què és el que vol
ni el per què de tanta urgència
però cedeixo just abans
que m'acabi la paciència.

I em congelo en el moment
en què arribo a la platja,
tot el poble hi és present
sostenint el gran missatge:
VOLS CASAR-TE AMB MI?

Ai la mare que et va fer,
quina vergonya, quina vergonya!
Tens idees de bomber,
com se t'ocorre?! Com se t'ocorre?

I de cop no sé què dir,
la resposta és tan òbvia
que amb el cap et dic que sí
i comença la cridòria.

Un promesa custodiada per la nit de Sant Joan
Cants i fogueres vora el mar.
Una gran festa per reunir-nos tots plegats i celebrar
la nit més curta de tot l'any.